

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23563

за изменение в частта за разноските

гр. София, 14.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав, в закрито заседание на 14.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **6903** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК вр. чл.144 от АПК.

Образувано е по молба от 29.08.2024 г. на Изпълнителния директор на Българската агенция за инвестиции, чрез адв.Ч., ответник по адм.дело № 6903/2023 г., с която се иска допълване и изменение на Решение № 13672 от 01.08.2024 г., постановено по делото, в частта, с която БАИ е осъдена да заплати на жалбоподателката Т. С. разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1 250 лв., поради пропуск на Съда да се произнесе по отправеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

В случая е изпълнено изискването на чл.248, ал.2 ГПК за съобщаване на насрещната страна за искането за изменение на решението в частта му на разноските и представяне на отговор в определения в закона срок.

Жалбоподателката чрез адв.Д. е изразила становище за неоснователност на депозираната молба.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Искането е депозирано в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща чл.144 АПК, и от страна, която има право да поиска изменение и допълване на съдебното решение в частта му за разноските, поради което същото е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

В последното съдебно заседание, в което е даден ход по същество, жалбоподателката е представила списък на разноските по чл.80 ГПК, като е претендирала същите по Договор за правна помощ и съдействие № 835502, видно от който между страните е договорено адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лв. Първоначално жалбоподателката съобразно представения договор за правна защита и съдействие е заплатила в брой сумата от 700 лв., впоследствие в договора с отбелязване от 19.10.2023 г. е удостоверено плащане в размер на 300 лв., с поставен подпис на упълномощения адвокат. Представен е Анекс № 1 към Договор за правна помощ и

съдействие от 30.11.2023 г., сключен между жалбоподателката и упълномощения от нея адвокат, с който на основание чл.7, ал.9 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е уговорено, че доверителката на адвоката дължи заплащане допълнително на 250 лв. за всяко съдебно заседание след второто съдебно заседание по адм.дело № 6903/2023 г. по описа на АССГ, 42-ри състав. С анекса е удостоверено плащането в брой на сумата от 250 лв. /л.261/.

В последното открито заседание, проведено по делото, ответникът е отправил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. предвижда, че за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал.2, възнаграждението е 1 000 лв., какъвто е и настоящият случай. Нормата на чл.7, ал.9 от Наредба № 1/09.07.2004 г. (Нова - ДВ, бр. 68 от 2020 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) определя, че при защита по дело с повече от две съдебни заседания за всяко следващо заседание се заплаща допълнително по 250 лв. и такъв е настоящият случай.

Представените от жалбоподателката документи удостоверяват реално платени суми за адвокатско възнаграждение в общ размер 1 250 лв. Безспорно делото е разгледано в четири открити съдебни заседания, при които адвокатът на жалбоподателката се е явявал. Следва да се има предвид, че дописаното в договора за правна защита и съдействие заплащане на остатъка от договорената сума – 300 лв. в брой, няма пречка да бъде удостоверено с подписа на адвоката, както е в случая.

Съдът съобрази и Решение на СЕС по дело № С-438/2022 г., като счита, че не е налице прекомерност на претендираното и реално заплатено от жалбоподателката възнаграждение за един адвокат в общ размер на 1 250 лв., тъй като същото е съобразено изцяло с националните правни разпоредби - чл.7, ал.9 и чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г.

Ето защо Съдът счита за неоснователно искането за изменение на Решение № 13672 от 01.08.2024 г. в частта за разноските, поради неоснователност на отправеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателката адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Съдът,

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на Изпълнителния директор на Българската агенция за инвестиции, подадена чрез адв.Ч., ответник по адм.дело № 6903/2023 г., за изменение на Решение № 13672 от 01.08.2024 г., постановено по адм.дело № 6903/2023 г., в частта, с която Българската агенция за инвестиции е осъдена да заплати разноски за адвокатско възнаграждение на жалбоподателката Т. С..

Определението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: